

IZHAJA OB PONEDELJKIH,
SREDAH IN SOBOTAH - TE-
LEFONI: UREDNISTVO 24-75,
TAJNISTVO IN UPRAVA 21-90
- TEKOČI RACUN PRI KO-
MUNALNI BANKI V KRAJNU
07-70-1-135 - LETNA NAROCNI-
NA 900 DIN. MESECNA 75 DIN.
FOSAMEZNA STEV. 10 DIN

GLAS

GLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

V danačni praksi naših delovnih kolektivov

Najprej zaslužiti, potem deliti

Trežave in problemi ob pripravah za sestavo pravilnikov za delitev čistega dohodka in osebnih dohodkov v naših podjetjih.

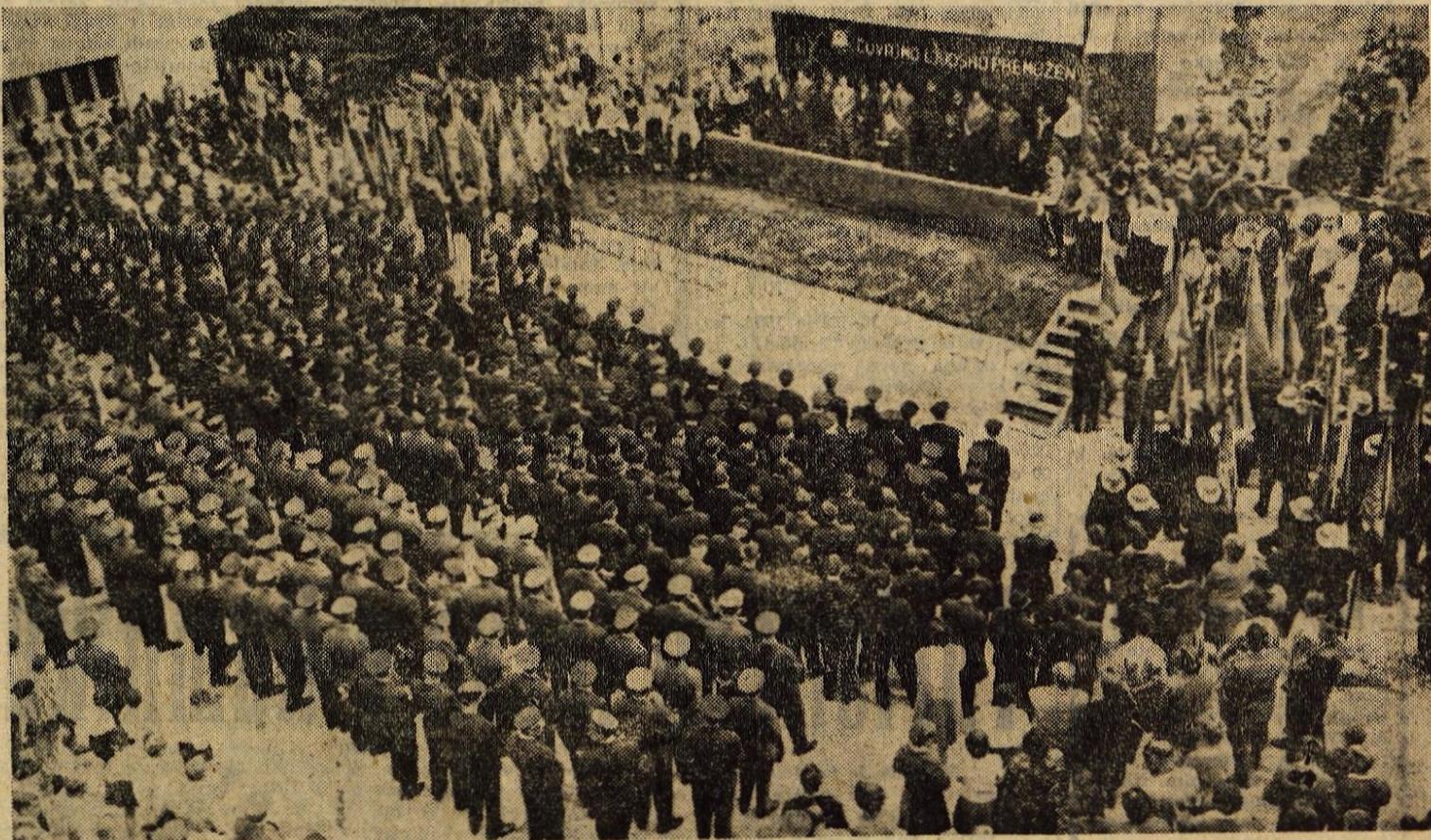
V nekem kranjskem podjetju je bil pred dnevi sestanek. Govorili so o prejemkih in o osebnih dohodkih posameznih delavcev in o povrćju v določenih oddelkih. Razpravljali so o priporočilih, ki jih je o teh uprašanjih izdal občinski zbor proizvodjalcev. Celotna razprava je pokazala, da je to zelo delikatna stvar, ki lahko močno razmahne delovni zalet kolektiva, ali pa obratno - da demoralizira delavce. Kadark gre za »plačo«, kot smo učasih rekli, za osebne dohodke, oziroma za denar, takrat, razumljivo, je vsakdo zelo občutljiv.

Vse gospodarske organizacije bi morale do konca leta izdelati svoje pravilnike, o delovi čistega dohodka kakor tudi o osebnih prejemkih v svojih kolektivih. Čeprav se zdi, da prvega pogleda, da ni to nič tako važnega, je vendar to odgovorno in pomembno delo. S temi pravilniki mora kolektiv oceniti svoje stanje, svoje možnosti in težnje ter usmeriti dolocene politiko podjetja od investicij, avtomatizacije in obravnih sredstev pa do načina nagrajevanja proizvodjalcev.

Mnoga, zlasti večja podjetja so tega dela že več ali manj resno ločila. V manjših trgovskih, gostinskih in obravnih podjetjih pa marmiske delavci še sploh ne vedo o teh stvareh. To se je pokazalo na raznih sestankih. V Kranju so organizirali posebne razgovore s predstavniki manjših podjetij in sicer ločeno po strokah. Maloke so se stvari že ločili. V večini še samoupravni organi niso seznanjeni s problemom. V nekaterih primerih je razumljivo opravičilo, da ni ljudi, ki bi za to skrbeli in tolmačili

v kolektivu. Zlasti imajo težave malii kolektivi pri izdelavi osnutkov za imenovanje pravilnika (o delitvi čistega dohodka in osebnega dohodka). Tako so se prav kot posledica pomanjkanja tega kadra pojavili ti pravilniki takoreč v prodaji. Kljub temu pa, da so takovi pravilniki izdelali ekonomisti in določeni strokovnjaki, so na posvetovanju v Kranju ugotovili, da njihova uporaba ni priporočljiva. Vsako podjetje ima svoje probleme, svoje težave in tudi svoje cilje. Vse to mora skoz rešeto s mega-kolektiva. Šele tak pravilnik je lahko uporabljen in se bodo člani kolektiva zavzeli za njegovo uveljavljanje.

Za pravilno zbiranje gradiva in sestavljanje osnutkov za te pravilnike se zavzemajo tudi sindikalne organizacije. Okrajni sindikalni svet je že imel o tem poseben plenum. Sedaj obiskujejo razna podjetja, kjer v razgovoru z aktivom in predstavniki samoupravnih organov skušajo sestovati tako, da bi v osnutke teh pravilnikov prispevale družbene težnje. V glavnem, kakor ugotavljajo po dosedanji praksi, v kolektivih usmerjajo razprave prevzok. V kolikor so splošno bile o tem razprave, so bile v glavnem okrog delitve osebnih dohodkov, vse premalo pa, a ponemško splošni, je razprava o formiranju tega dohodka, o gospodarjenju v podjetjih in podobno. Taka je sedanja ocena, toda organizacije ZK, sindikata, pa tudi mladine in samoupravni organi v podjetjih vse bolje razumejo pomen tega dela in skladno s prizravami za nove pravilnike o delitvi sredstev usmerjajo kolektive v splošno razpravljanje o znižanju proizvodnih stroškov, o povečanju delovne storilnosti in podobno, kar pa je glavni namen te akcije.

Na Jezerskem je bilo včeraj svečano zborovanje gasilcev z vse Gorenjsko v počastitev 20-letnice Ljudske vstaje

50 let gasilstva na Jezerskem

NAD 700 GASILCEV IN VEĆ STO DOMAČINOV IN IZLETNIKOV NA OSREDNJI PROSLAVI — RAZVITJE DVEH PRAPOROV IN OTVORITEV NOVEGA GASILSKEGA DOMA

JEZERSKO, 9. julija — Ze sinoči je bilo na Jezerskem nadvse živahnno. Z vsega okraja se je zbral nad 700 gasilcev in več gostov, med njimi tudi predstavniki gasilskih enot iz drugih krajev republike in iz zamejske Koroške. Medtem ko je bila sinoči slavnostna akademija v počastitev 50-letnice Prostovoljnega gasilskega društva Jezersko, pa je bila danes dopoldne osrednja proslava. Okrajne gasilske zvezde za Gorenjsko v počastitev 20-letnice Ljudske revolucije.

Na prostoru pred novim gasilskim domom so se zbrali vsi gostje in domačini, potem pa je podpoveljnič AGZ, Janko Stefe otvoril slavnostno zborovanje. Zbranim je govoril predsednik OGZ Kranj, Metod Rotar. V svojih besedah je predvsem orisal delo članov gasilskih enot med NOB. Predvsem pa je poudaril, da je v borbi za osvoboditev sodelovalo okoli 1200 državljanov iz njihovih vrst, od teh pa jih je 420 žrtvovalo tudi življenja kot borci, talci ali pa kot žrtve v koncentracijskih taboriščih.

Hkrati z osrednjo proslavo je bil današnji dan velikega pomena tudi za gasilce z Jezerskega. Tamkajšnje društvo namreč te dni praznuje 50-letnico obstoja in začne je danes razvilo svoj društveni papor, ki mu je kumovalo v imenu tamkajšnjih zadružnikov, Jakob Zadnikar. Prav gotovo pa je za vse tamkajšnje domačine še večjega pomena nov gasilski dom, katerega otvoritev je bila prav

tako danes dopoldne. Otvoril ga je Jože Skuber. Današnjo svetost pa je izkoristila tudi občinska gasilska zveza Kranj, ki je tudi razvila svoj prapor. Le-temu je kumoval v imenu ObLO Kranj podpredsednik Lojze Založnik.

Po svečanem zborovanju je bila še slavnostna parada vseh zbranih gasilcev, katere so številni gledalci za vse njihovo dosevanje prostovoljno prizadevanje nagradili z navdušenim aplavzom.

B. F.

V POČASTITVE KONGRESA

Kranj, 8. julija — Včeraj dopoldne je bil v Kranju sestanek sekretariata Okrajnega komiteja LMS Kranj. Na sestanku so razpravljali o nekaterih kadrovskih problemih ter o razpisu tekmovalnega v počastitev VII. konгрesa LMS. Tekmovanje, ki ga misijo razpisati, bo trajalo šest mesecev in ima namen pospešiti delo osnovnih organizacij in občinskih vodstev ter tako s pospešenim delom najdostojnejše počastiti VII. kongres Ljudske mladine Slovenije, ki bo v januarju prihodnjega leta v Kranju.

KRAJEVNI PRAZNIK V SENČURJU

Senčur, 9. julija — Prebivalci Senčurja so pričeli danes s praznovanjem krajevnega praznika. Praznovali ga bodo do nedelje 16. julija z številnimi športnimi, kulturnimi in zabavnimi prireditvami.

Orednja prireditve je bila danes popoldan pred gasilskim domom v Senčurju. Tu se je zbralo okoli 1000 domačinov in okoličanov, ki so prisostvovali slovesnemu zborovanju. Ob tej prilnosti so razvili tudi prapor Krajevne organizacije ZVZI Senčur. Slovesnost je oživil predsednik Krajevne organizacije SZDL Senčur Pavel Draksler, za njim pa je

(Nadaljevanje na 2. str.)

SLOVO OD JUNAKA

OSTANKI POLITKOMISARJA ITALIJANSKE PARTIZANSKE BRIGADE «GARIBALDI» GIUSEPPEJA TOMIZZEJA PREPELJANI IZ ŠKOFJELOŠKIH HRIBOV V VIDEM

ŠKOFJA LOKA, 8. julija — Ze padlega junaka se takoj nato prepeljali v njegov rojstni kraj Videm, kjer je bil polegno ob 17. uru srečan pogreb.

Giuseppe Tomizzo je odšel po padcu Mussolinijeve Italije v partizane in se boril proti nemškim fašistom in domačim kvislincem. V bojih s premočnim sovražnikom se je skupno s tovarši boril za novo, svobodno domovino, boril se je za poraz fašizma. V tej borbi je njegova enota vztrajala nadeno leto, decembra 1944. leta pa je bila vključena v IX. korpus na našem svobodnem teritoriju. Boril se je v sklopu Prešernove, Gradnikove, Kosovelove in Vojkove brigade. Ko pa so konec marca 1945 zaradi naglega prodiranja enot NOV in Sremu, Bosni in Dalmaciji hoteli Nemci odstisti z veliko ofenzivo (v kateri so poginali nad 100.000 mož) svoje zadje — Gorenjsko in Primorsko. Obk ZKS Škofja Loka — Ostanke

da bi omogočili neoviran umik svojih armad z Balkana in iz Italije, so bili tudi »Garibaldinci« med tistimi 8000 borev IX. korpusa, ki so sprejeli ta neenak boj.

ZANIMIVA VSEBINA

Kranj — Te dni je izšla že 5. številka Vestnika Občinskega ljudskega odbora Kranj. Tokrat med drugim prinaša izredno zanimive gospodarske, kmetijske, premoženske, pravne in zemljiške zadeve.

Se naprej vroči dnevi s popolnimi plohami.

Skupaj s svojo enoto se je boril na področju od Bleboša do Starega vrha in se s uspehom prebil skozi sovražnikov obroč. Nekaj dni za tem, 1. aprila 1945, pa ga je v ponovnem sponadu v škofjeških hribih zadela sovražnikova krogla in prekinila življenje komaj 22-letnega borcev — italijanskega partizana.

B. F.

Ljubljana se pripravlja

Kranj, 8. julija — V Kranju je bil sestanek z vsemi predsedniki občinskih organizacij SZDL in mladine. Pogovorili so se o udeležbi prebivalstva z Gorenjsko na osrednji republiški proslavi 20-letnice revolucije, ki bo 21. julija v Ljubljani. Ljubljana se mrzljeno pripravlja, da bo lahko pogostila v razvedrila najmanj 150.000 obiskovalcev, iz vseh krajev republike.

Spričo ugotovite, da je Gorenjska lažje dostopna do Ljubljane kot druge pokrajine, sao na to pravilno izredno zanimive gospodarske, kmetijske, premoženske, pravne in zemljiške zadeve.

OBRAZI in POJAVI

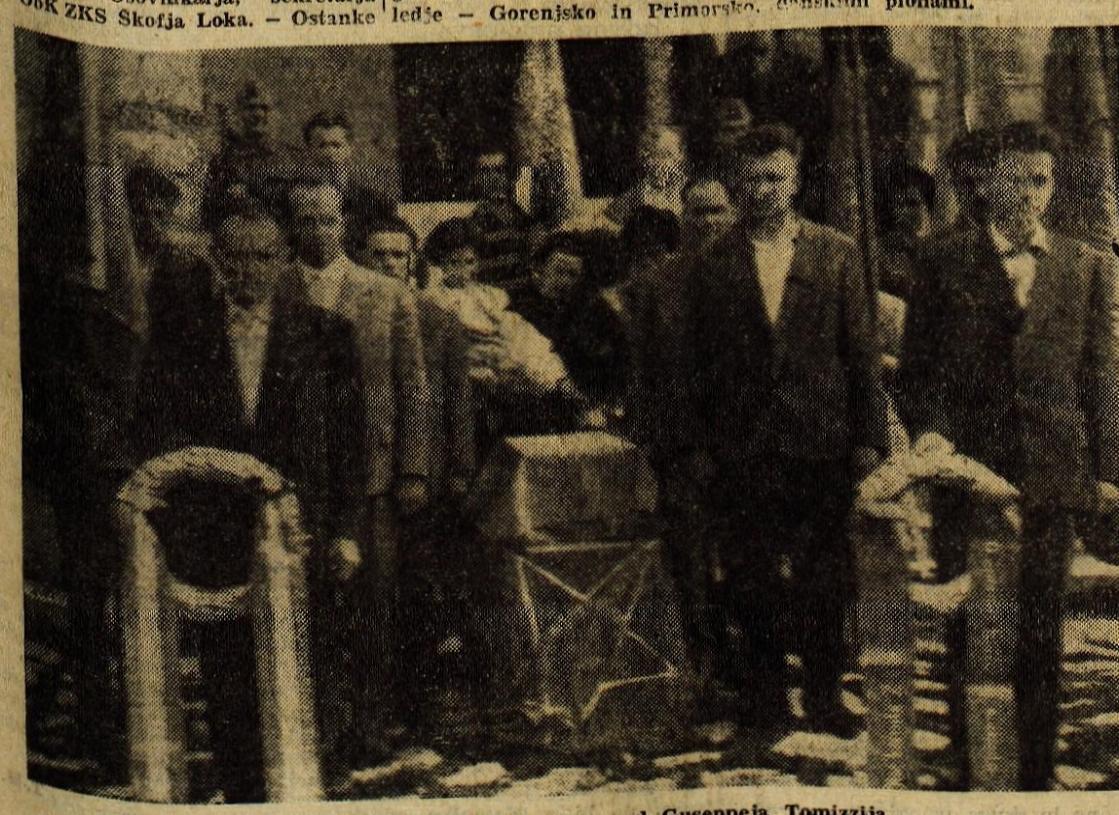
Poglej ga, samo postopa!

Del svojega dopusta vedno rad preživim na deželi in tedaj sem kdo je pravzaprav ta, ki mi ne vesel, če lahko pomagam snišči delce in zvezdel, da stanejo pri eno. Mogoče zaradi prijetnega svojih sorodnikov, da je znanscev v senci sliši, ali pa zaradi rabilnih nök in da prav sedaj prie pravostenkov spominov na brezkrbne večje znanstveno delo iz svoje mladosti, ko sem še v krogu stroke. Umaknil se je na deželo, domači kostil in sušil seno. Tudi da bi imel mir.

pred dnevi sem pomagal spravljati seno v neki hribovski vasi, naj gre, da mi ne bo treba dela-

ti. Toda je sedaj imam večkrat priložnost slišati: »Saj ta pa nič ne dela« (ker pač ne dela s krampon in lopato). Dovolj je še nekaterih začeteljih pojmovanj, ki se — posebno na podeželju — trdoravnato ohranijo. Ljudje zradi svoje nepočutnosti ne znajo prav ceniti umskega dela, ker prav gotovo ne vedo, koliko se mora človek učiti, da obvlada vsaj del širnega področja sodobne znanosti in tehnike. Ne znajo prav vrednotiti dela, ki ni vezano na fizičen napor. Toda vsakdo dela pač to, za kar je najbolj sposoben in za kar ima veselje. Možnost pridobiti izobražbo je dana vsakemu našemu državljanu, zato sta tudi umsko in fizično delo enakovredno — če ju le vestno in pošteno opravljamo.

F. Z.

Zadnje slovo Škofijočlanov od Gosenčna Tomizzia

ODHOD V ŠPANIJO

Julija meseca 1936. leta so odšli prvi komunisti prostovoljci z Jesenic v republikansko vojsko, v boj proti tamkaj nastajajočemu fašizmu. Med temi so bili: Jože Gregorčič, Ivan Gregorčič, Franc Preve in drugi. Hkrati s pripravami za pomoč revoluciji v Spaniji je KP po naših krajin takrat močno razširila zbiranje Rdeče pomoci. Ta je bila namenjena političnim preganjancem v zaporih itd. in seveda tudi družinam španskih borcev.

NA ČRNIVCU

Pa zaslugi Staneta Zagarija, ki je ustanavljal okrog Dobrave in

Muzej
Prešernove dobe

Po preselitvi Mestnega muzeja v Kranju v nove prostore, nameravajo v I. nadstropju Prešernove hiše urediti Muzej Prešernove dobe. Gradivo je v precejšnji meri zbrano. Občasnim likovnim in ostalim razstavam pa bodo se nadalje služili prostori v pritličju.

Pred preselitvijo v nove prostore bo muzej v Kranju v I. nadstropju Prešernove hiše nadalje skušal prikazovati izbrane teme s področja Gorenjske, izjemoma tudi slovenske etnografije, umetnostne in kulturne zgodovine. Te razstave naj bi postale ogledalo strokovnih prizadevanj mujejskega kolektiva. S tem v zvezi bi bilo potrebno najti tudi sredstva za izdajo razstavnih katalogov, vsaj za tiste teme, ki ne bo do publicirane drugod.

Nesreča

HUDE POSLEDICE
NEPREVIDNE
VOŽNJE

V petek, 7. julija ob 18.55. je na cesti I. reda na Zlatem polju v Kranju prišlo do težje prometne nesreče. Voznik V. T. iz Sebenj, ki je upravljal osebni avto KR 53-15 je v hitri vožnji prehitel mopedista. Pri tem ga je tako zanesio, da je zapeljal izven cestice in se prevrnil. S streho avtomobila je zadel v sadno drevlo. Voznik je dobil hude telesne poškodbe in so ga morali takoj prepeljati v ljubljansko bolnišnico. Na avtomobilu pa je bilo za 1 milijon dinarjev škode.

ZOPET VINJENI
VOZNIK

Do nesreče je prišlo tudi na cesti II. reda v Stražišču pri Kranju, in sicer v četrtek, 6. julija ob 20.45. Vzrok za nesrečo sta bila vinjava vozača, motorist R. V. iz Sv. Duhu in njegov sovozač R. V. iz Kranja. Po cesti sta pripeljala z veliko hitrostjo in napačno prehitela osebni avto na nepregledni cesti. Zadela sta se v vogal hiše, ki je stala ob cesti in na mestu obležala nezavestna. Prepeljali so ju v kranjski Zdravstveni dom. Motorist je dobil poškodbe na gležnju leve noge in levem kolenu, njegov sovozač pa je dobil pretres možganov.

S sodišča

MOPED SI JE HOTEL
PRILASTITI

M. V. je letos ukradel na dvořišču gostilne »Kern« v Cerkljah moped, last J. B., v vrednosti 120.000 dinarjev. Na glavni obravnavi je dejal, da mopeda ni nameval prisvojiti, ampak da ga je hotel vzeti le za neko vožnjo. Ta zagovor obdolženca pa sodišče ni sprejelo, ker se je po izjavni priči, zlasti oškodovanca, izkazalo, da si je imel obdolženec moped namen prisvojiti. Upoštevajoč, da je bil obdolženec že prej kazovan zaradi imovinskih kaznivih dejanj, ga je sodišče obsojilo na sedem mesecev zapora.

UPORABLJAL
JE TUJ DENAR

Pri podjetju »Transturist« v Skofji Luki je bil J. K. zaposten kot sprevodnik. Denar, ki ga je dobil za prodane vozovnice, je pričel kar sam uporabljati in je tako v dobrih dveh mesecih porabil za približno 58.000 dinarjev. Na glavni obravnavi ni znal pojasnit, kako je prišlo do primanjkljaja, vendar mu je bilo dokazano, da je denar uporabil za lastne potrebe. Obsojen je bil na dva meseca zapora.

Z NEVARnim
ORODJEM PO GLAVI

J. D. je 10. februarja letos v bližini Poljan z ročajem gnojnih vil

udaril po glavi I. K. in ga ob tej prilici tudi lažje telesno poškodoval. Obdolženec je dejana na sodišču priznal. Za kaznivo dejanje lažje telesne poškodbe, prizadejanje z nevarnim sredstvom, upoštevajoč vse obtežilne in olajševalne okoliščine, je bil obsojen na 20 dni zapora, pogojno za dobo enega leta.

Klub temu pa je bilo danes v Bohinju nadvse živahnno. Seveda bohinjski kot ni bil tako obiskan

le zaradi »Kmečke ofceti«, temveč je enodnevni izletnikov vsak dan precej. Prav gotovo pa bi bil tudi danes Bohinj bolj prazen kot ne, če ne bi bilo vsakoletne tradicionalne prireditve bohinjskega Turističnega društva – »Kmečke ofceti«. Osebni avtomobili, motocikli, mopedisti in kolcesarji so se kar v teh vikendih proti »skali«, kjer sta se spet »vzela dva mladi«. Med vso motorizacijo je bilo tudi nekaj avtobusov in kamionov, za katere pa je bilo dovolj prostora tudi izven predvidenega za ta vozila – parkirni prostor za avtobuse in kamione je bil namreč prazen. Bolj slabo vreme kot ne, je prav gotovo marsikoga zadržalo doma, čeprav se je že daje pripravljaj na ogled »ofceti«. Toda tudi to je že tradicija, da sta se »vzela« še »Kmečka ofceti« in dež – vsa leta doslej je bilo tako. Tako številni ljudje, ki bi si radi ogledali ta star običaj, ne pridejo na svoj račun, še manj pa blagajničar TD Bohinj.

n. n.

KRAJEVNI PRAZNIK V
SENČURJU

(Nadaljevanje s 1. strani)

spregovoril v imenu organizacije ZVVI Senčur Franc Knific. Nato so razvili prapor, ki mu je kumoval delavni kolektiv podjetja mestne Klavzne Kranj. Po razvitu praprora je bil kulturni program, ki so ga izvedli godba na pihala DPD Svobode iz Kranja, člani DPD Svobode iz Kranja, člani DPD Svobode iz Senčurja in učenci tamkajšnje osmiletke.

Popoldan je bila pomembnejša slovestnost tudi pri obnovljenem spomeniku talcev ob cesti Senčur – Srednja vas, dopoldan pa tudi pri vseh spominskih obeležjih z komemoracijami in polaganji venčev. Sledile so tudi številne športne in druge prireditve.

– an

Ljudje in dogodki

KROKODILOVE SOLZE

Mančestrski dnevnik je pred kratkim objavil poročilo svojega dopsnika iz Madrida, v katerem daje prikaz politične potuge, ki jo dajejo vodilni španski listi zloglasnim fašističnim zločincem. Iz vseh teh citatov in nešramnega podišanja zgodovinskih dejstev, je razvidno, da je v Spaniji hrbitenica podzemnega delovanja preostalih fašističnih družb in da se je frankova diktatura postavila na celo mednarodnega političnega razbojništva in zločincev. To seveda nikogar, ki pozna španski sistem krvavih falang ne preseča.

Nacistična in fašistična čustva v Spaniji ne izumirajo, niti slabijo. Totalitarizem državne oblasti pomaga, da takšna razpoloženja trajajo in se držijo pri življenju. Ceprav niso ta razpoloženja edini izraz in prevladujoča značilnost Francove države, jih država tolerira in celo vzpodbuja. Od časa do časa prihajajo na dan v polni moči, brez sleherne sramote, da bi zmedli tiste ljudi, ki bi želeli videti Spanijo rehabilitirano v

očeh zahodnega sveta.

Pred kratkim je ta izrazita nostalgija za »dobrimi časi« iz dobe fašizma in fašizma privrela na dan v obliki časopisnih stavek, v katerih pisi služijo »sedmine ostankom fašizma« in izražajo razočaranje zaradi zavzemanjske zmaghe v drugi svetovni vojni in zaradi zatona »zlate dobe« mednarodnega fašizma v času Hitlerja in Muksolinija. Seveda ti pisuni mednarodne reakcije ne pozabljajo povezati sodobnih zgodovinskih dogajan, ki razlagajo »katekizem svetovnega fašističnega gibanja«. Jezualski sodni proces proti Eichmannu označujejo kot »smeeno« in »odvratno« gledališko predstavo.

Ker državna cenzura onemogoča objavljanje člankov, ki niso v »skladu z državnimi kodristimi« in bi bili za vladino politiko škodljivi, smemo to, kar zasedimo v tisku, oceniti kot izmisljen. Zidi se si sami izmislili Eichmann in ga našli v Argenžini. Ujeli so ga tako, kot so lovili metulj v mreže in potem so ga naučili vloge, tako kot se klov v nekem drugoraz-

tedenskem listu »SP«, da je vojno dobita napačna stran in da je Eichmannov proces spretna filmska montaža.

»Popoloma sem prepričan,« pravi pisec članka, »da so tisti, ki so vojno izgubili, imeli pravico do zmage in so sedanjih zmagovalci več kakor zasluzili poraz... Nacisti in fašisti niso bili tako slabi kot so jih slikali Zidi.« Ce je bilo preganjanje proti Zidom pod Hitlerjem, es to preganjanje sploh ne da primjerja s preganjanjem nacistov v začetih 16 letih, ki je neprimerno bolj krvolečno in zverinsko.«

»Prepričani smo, da so si plinske celice izmislili sami Zidi. Videli smo nemške plinske celice. To so bile tehnične naprave nemške armade za preizkušanje vojaških plinskih mask. Vse kar danes prihovedujejo o tej stvari, je izmisljen. Zidi se si sami izmislili Eichmann in ga našli v Argenžini. Ujeli so ga tako, kot so lovili metulj v mreže in potem so ga naučili vloge, tako kot se klov v nekem drugoraz-

rednem cirkusu pripravlja za nedeljsko predstavo.

Po mnenju uvodničarja Rožnjavev danes v žalostnem stanju, ker »nezasluženi zmagovalci druge svetovne vojne gojijo kult »strahopetne osvetne« proti premaganim.

Pisec govori, da »v tem svetu stoji Spanija kot oaza, v okolju brez reda, pravice, spoštovanja in ljudskega dostojanstva in človekove osebnosti, v sredini, ki ne pozna straha od boga«. Pisec temačka je falangiški velenec, ki je bil pripadnik plavške divizije, ki se je v drugi svetovni vojni borila na strani Nemcev.

Pred nekaj tedni je nacistična nostalgija prišla do izraza v daljšem sestavku o Mussoliniju, ki ga je objavil list »Ariba«. V članku, ki je bil opremljen s sliko Mussolinija s čelado na glavi, pisec obtožuje »monstrozno zaveznštvo med kapitalizmom in komunizmom«, da bi zadužili in porušili edino ideo- logijo, v katero je splačalo verovati...«

TE DNI PO SUETU

KOCA POPOVIC NA OBISKU V SOVIJETSKI ZVEZI

Državni sekretar za zunanjo zadeve je v petek odpotoval na sedemdesetni obisk v Sovjetsko zvezo. Pred odhodom je Koča Popović izjavil, da je prepričan, da bo ta obisk in razgovori prispevali k boljšemu medsebojnemu razumevanju in pozitivno vplivali na nadaljnjo razširitev medsebojnega prijateljskega sodelovanja.

Na vnučkovskem letališču je Kočo Popović sprejel sovjetski zvezni minister Andrej Gromiko in jugoslovanski veleposlanik v Moskvi Lazar Mojssov ter druge uradne osebe.

Drugi dan obiska je našega državnega sekretarja Kočo Popovića sprejel predsednik ministra za zunanje zadeve K. G. Krushčev. Premiester Krushčev je vodil s državnim sekretarjem Kočo Popovićem razgovor, ki je imel topel in prijateljski značaj.

Koča Popović si bo med svojim obiskom ogledal znamenitosti Moskve, prisostvoval veliki letalski paradi na letališču Tušino, si ogledal razstavo dcezkov gospodarstva v Sovjetski zvezi ter za en dan obiskal Leningrad.

BREZ UPORABE SILE

Iraški ministriški predsednik Kassem je izjavil v razgovoru z britanski ministrskimi novinarji, da Irak nikoli ne bo uporabil sile, da bi dobil Kuwait. Rekel je novinarjem, da jim lahko zagotovi, da se bo Kuwait »vrnil v naravo domovine«. »Vendar pa ne živimo v barbarški dobi, ko so brutalno ravnali,« je pripomnil. »Ce bi imeli agresivne namene, bi napadli Kuwait, preden smo javno izrazili našo zahtevko.«

Iraški tisk obsoja prihod čet Saudske Arabije v Kuwait. V varnostnem svetu so nadalje raspravljali o položaju v Kuwaitu.

BERLINSKI ZUPAN ZA KONFERenco 52 DRZAV

Zahodnoberlinski župan in glavni kandidat Socialdemokratske stranke za kanclerja Willy Brandt se je v Bonnu izrekel za sklicanje »velike konference« o mirnem pogodbni z Nemčijo. Konferenco naj bi se udeležilo 52 držav, ki so bile v vojni z Hitlerjevo Nemčijo.

Brandt je tudi dejal, da bi bilo »vredno razmotriti« zamisel, po kateri bi na mirnem konferenci določili vojaški in politični status združene Nemčije, »kar pa ne bi moral peljati v neutralizacijo države.«

SOVIJETSKA NOTA VLADI ZDA

V Moskvi so objavili besedilo note, ki so jo pred kratkim izročili ameriškemu veleposlaniku v Moskvi Thompsonu. Nota govori o opustitvi jedrskih poskusov in predloga, naj bi skupaj urejali vprašanja v zvezi s splošno in popolno razorožitvijo ter prepovedjo atomskih poskusov.

RAZSTAVA V LONDONU

V Londonu so odprli sovjetsko gospodarsko razstavo, na kateri so razstavljeni izdelki za široko potrošnjo. Prvi obiskovalec razstave je bil ministriški predsednik Macmillan. Med razstavo bo Veliko Britanijo obiskal sovjetski astronavt Garagin.

BITKA ZA KAVO

V preteklem tednu so v severni Angoli popolnoma uničili več kot 30 plantazij kave. Evropski naseljenici kritizirajo nesposobnost portugalske armade, medtem ko portugalski oficirji priznavajo, da nimajo dovolj vojakov. Portugalske oblasti na severu Angole ne morejo zaustaviti upornikov. Naselje Mukaba, ki je že dalj časa obklojeno, se brani pod vse težjimi pogoji. Električne zveze so pretrgate, hrane pa je vedno manj. V zadnjih dneh so uporniki obklojili še štiri plantaze na tem področju. Portugalski so z budžetnimi zavrnali z temi štirimi vasi, potem ko so jih bombardirali iz zraka.

ZUPANJE V ZACASNO ALZIRSKO VLADO

Začasna alžirska vlada je objavila sporočilo v kateri pravi, da je nacionalni dan protesta proti razdelitvi alžirskega ozemlja ljudstvu Alžirja obelježil z demonstracijami velikega obsegja.

TEZKA NESREČA V CESKOSLOVAŠKI

108 rudarjev je izgubilo življenje v težki nesreči, ki se je včeraj zgodila v rudniku Dukla v ostravsko-karvinskem bazenu. To težko nesrečo je povzročil požar. Reševalne skupine so si na vse nadine prizadevale, da bi rešile ogrožene delavce.

GOVOR HRUSCEVA

Sovjetski premier Hruščev je izjavil v govoru pred slušalcem vojaške akademije v Kremiju, da voditelji zahodnih držav niso pokazali želje, da bi sodelovali z ZSSR glede sklenitve mirovne pogodbe z Nemčijo in da so se v svojih izjavah posluževali »groziljega tonja.«

TEROR V DOMINIKANSKI REPUBLIKI

Dominikanska policija je streljala na demonstrante, ki so demonstrirali proti diktaturi in tiraniji. Po vseh so ramili 6 demonstrantov, 20 pa so jih zaprli.

Tudi v Kamniku muzej NOB

Malekdo ne pozna znanega Sadnikarjevega muzeja v Kamniku, ki je naš največji privatni muzej.

Leta pionirska knjižnica

Mladinsko oziroma pionirska knjižničarstvo je v kranjski občini najmanj razvito, čeprav so potrebe že nekaj let zelo velike. Zlasti pomembna je na tem področju ustanovitev pionirske knjižnice v Kranju, saj bi ta poleg izposoje knjig poskrbel tudi za kulturno in estetsko vzgojo otrok. Bila bi nekako občinska središče vsega mladinskega oziroma pionirskega knjižničarstva, kakor tudi središče kulturne in estetske vzgoje mladine v šolah, kulturnih društvin in drugod. Dolgoletni razgovori o tem, da bi bilo potrebno v Kranju ustanoviti pionirske knjižnico, bodo letos urešeni, če bo scveda mogoče rešiti še zadnje težave. Prostori zanje so namreč zagotovljeni v Delavskem domu, knjižni sklad (približno 5000 knjig) že ureja, knjižničarski kader se usposablja za delo, ni pa še zadostnih denarnih sredstev za ureditev prostora in za opremo. Sredstva bi bilo treba dobiti v letošnjem letu (približno 3 milijone dinarjev), ker bi bilo umestno knjižnico v letu pionirske iger odpreli v času praznovanja dedka Mraza.

Skala Zmajevac

Ob cesti med Tržičem in Ljubljem leži velikanska skala, ki jo imenuje Zmajevac. V Sentanskem dolini pa ljudje trdijo, da ima skala ime po velikanskem zmaju, ki je nekoč živel v osrčju Košute.

A od takoj bi na Košuto prisel zmaj?

V neki vasici pod Košuto je živel kovač, ki je imel veliko kovo, da na njegovem vignju, ni nikoli ugasnil ogenj. Dan in noč je tamkaj telo in gorelo oglje, ki ga je kovač toliko, počgal, da mu ga nikdar ni bilo dovolj. Kadar ni koval, je v rebreh Komarče podiral drevje, zlagal cepanice v kope in oglari. Oglarjenje pa je hosto redčilo. Zato je nekoga dne prišel h kovaču gozdni mož in mu rekel:

»Hosta je moj dom. V njej živim in divjad lovim, da se od nje redim. Ce bo posekal vse drevese, bom poginil od gladu, ker o divjadi ne bo več sledil.«

Kovač pa je bil glad za hostnikove prošnje.

»Ti ne moreš živeti brez lesa, jaz pa ne brez ogla,« ga je zasmehoval. »Dokler bom pri močeh, da bom lahko koval, bom tudi drevje sekal in oglje žgal. Le pojdi v drugo hosto in tamkaj lenobo pasi ter lovi divjad, da te ne bo ugnobil počrni gladi!«

Hostniku se je za malo zdelo, da mu kovač sponša lenobo, zato je sklenil, da se bo kovač v vsem dolincem maščeval. Neke noči je opolnoči prilomilast v dolino, zbulil kovača in mu dejal:

»Posekal si že toliko dreves, da v redki del Košute ne zade je nobena žival, da bi jo na raženj dal. Prisil si me, da moram oditi v tuji svet. Edina stvar, ki jo še imam, je petelin, ki sem ti ga prisnel. Krmi ga, dokler ne bo zrel za nož!«

In dal je kovaču mladega petelina. Ta je petelinčka zaprl v kočnjak in zagondrjal:

»Za kovačnico je travnik. Tamkaj se bo petelin lahko pasel. A ko bo odstranil, ga bom zaklal.«

Hostnik je odšel, kdo ve kam,

njegov petelin pa je rastel in rastel, dokler ni preraстel vseh petelinov v sjenji. Cim večji je bil, bolj se je podil okrog kovačije. A gorje tistemenu, ki bi ga hotel ujeti? Zapolid se je vanj, in ga okijuval, da je zakrvelil iz starih ran. Kovač se je potihom veselil, da bo imel za godovni dan pečenčko, ki je bo več. Ko preveč za vso njegovo družino.

Sredi noči, preden je kovač gođaval, pa je petelin zaklikiral, da se je zrušil kokošnjak, da so se prebudili vsi ljudje v Sentanskem dolini, potlej pa je razprostral krila in zletel na vrh Košute, kjer je ob sončnem vzhodu na golem vrhu iznesel velikansko jajce, potlej pa odletel kdo, ve kam.

Petelinje jajce pa je na pečini ves dan ogrevalo poletno sonce, pod večer pa se je iz njega izvahil zmajček, majhen in plasen, da še je od strahu zaril pod zmijo. V osrčju Košute je potlej rastel in rastel, dokler mu ni v tesni podzemski jami postal tesno; takrat je pricela gora pokati...

In nekoga dne je ustal vihar, kakrišnega niso pomnili niti najstarejši ljudje v dolini. Zmaj je namreč v skrivališču ustal in se uprl v pečino, da bi se prikobacal na dan. V dolino so grmele skoline, in pobijale divjad, vrh Košute se je odtrgal in najprej kopokopal zmaj ter ga ubil, nato pa zgrmeli v dolino, kjer je razdejal kovačijo, da o vignju ni ostala niti sled.

Tako se je divji hostnik maščeval kovaču. Pečina, ki še zdaj leži na mestu, kjer je nekdaj stala kovačija, pa se imenuje - Zmajevac.

Lojze Zupanc:

Bivši partizani pripovedujejo...

Storžiške žrtve

Ze večkrat sem bila pod Storžičem, večkrat sem že tudi slišala o storžiških žrtvah, a še nikoli nisem

tako globoko downela, kaj se je tukaj pravzaprav zgodilo 5. avgusta 1941. leta.

Sli smo na izlet pod Storžič, z nami je bil tudi tovarš Brovč, eden izmed prvoborcov, ki so se takrat resili. Pripovedoval nam je o tistem žalostnem dogodku takole:

»Večja skupina partizanov se je zadrževala na Veliki Poljani. Med njimi je bil človek, ki jih je izdal in zato so se moralni umakniti pod Storžič, kjer jim je nudila zavetje Verbičeva koča. Od tu je ena skupina krenila na Dobrčo, ker je namenjala sodelovati pri napadu na zapore iz Begunj. Manjša skupina pa je prenočila v koči. Med njimi je bil tudi tovarš Brovč.«

Deset minut pred peto uro zjutraj je počil prvi strel, takoj za njim pa je zareglajo z vseh strani. Vsi so vedeli, da so Nemci obkolili kočo. Borci so planili skozi vrata, da bi se resili življenu, a svinčenjam ni bilo več mogoče ubežati. Po čudnem, naključju so le nekateri usli smrti, med njimi tudi tovarš Brovč. Srečno je preskočil ograj in rafal, ki je udaril vanjo, potem pa so ga pred krogljami ščitila drevesa. Vsak korak naprej mu je ponadal smrt ali rešitev. Le počasi je napredoval, za njim pa je odmeval lažje policijskih psov in krik neke borke, poln groze in bolečin.

Streljanje je kmalu potiabilo. Iz temnega gozda se je dvignil dim. Gorela je Verbičeva koča in devet umorjenih partizanov — pogumnih borcev za svobodo.

Zapisala Vera Vuk iz Tržiča

Partizanska sreča

To zgodbo mi je pripovedoval oče. Sam jo je doživel aprila 1944 v partizanih — v vasi Zagor. Moj oče je šel v vas na vez

Lutkovna predstava v vrtcu

Pred kratkim je bila v otočkem vrtcu Antona Medveda v Kamniku lutkovna predstava, ki je navdušila veliko otrok. Zadovoljstvo je bilo zelo veliko še posebej zato, ker so te lutke izdelali otroci sami. Uprizorili so igrico Rdeča kraljica. Ob preprostem odrčku se je zbral veliko malih gledalcev. Prav to pa tudi dokazuje, da so takšne igrice dobrodoše in bi jih lahko večkrat uprizorjali.

s partizani. Prihranila je celo četa Nemcev, pred katerimi ni mogel ubežati. Stopil je h kmetu, ki je v bližini sekal drva. Prosil ga je za sekiro, ki mu jo je ta rad odstopil. Titovko je vtaknil pod talico, pušča pa, ki jo je do te dejai imel na ramu, je zadnji hip skril za skladovnico drva. Mimo njega je prikorakala cela četa Nemcev, ki so bili vsi dobro obroženi. Moj oče je sekal drva s tako naglico, da mu je znoj tekel kar je doživel. Ze naslednji dan so partizani napadli nemško postojanko v Postojni.

Franci Pavlič

Odgovoril ni nič, le z rameni je pokazal, da ne ve.

Ko so odšli, je z delom prenehala. Sele ko je zaslišal dva strela, se spomnil na partizana, ki sta bila v vasi.

Proti večeru so se Nemci vrčali v svojo postojanko. Oče je tako odšel poizvedovati za partizanoma. Zagledal ju je nekaj metrov nad cesto. Bila sta prestreljena in prehodena z bajonetom. Z vso naglico se je umaknil k svoji četi in povedal komandantru vsekar kar je doživel. Ze naslednji dan so partizani napadli nemško postojanko v Postojni.

Franci Pavlič

Bivši partizani pripovedujejo...

Storžiške žrtve

Ze večkrat sem bila pod Storžičem, večkrat sem že tudi slišala o storžiških žrtvah, a še nikoli nisem

Največ kinematografskih dvoran ima okraj Ljubljana 57, Maribor 54, Celje 32, Kranj 26 itd. Kranjski okraj prednjači v pogledu števila prebivalstva na 1 kinematograf. Na 1 kinematograf pride v našem okraju 5255 prebivalcev, dočim je slovensko povprečje 6472 prebivalcev.

Računajo, da je v preteklem letu šel vsak prebivalec v Sloveniji 10,8 krat v kino.

VOJNA SKRIVNOST V IGRACKAH

Pred kratkim so objavili izjavo, ki jo je nekaj ameriški admiral dal pred dobrim letom pred ameriškim Kongresom. Admiral je trdil, da so Rusi prisili do zaupnih podatkov o ameriški atomski podmornici »George Washington« za vsoto treh dolarjev. Toliko namreč stane igračka podmornice, ki je točen posnetek atomske podmornice in se lahko kupi v vseh ameriških trgovinah. Ameriški tovarnarji so odgovorili admiralu, da igračka niso izdelali po načrtih atomske podmornice, temveč po opisih, ki so jih objavili ameriški časopisi.

FILM, NAŠA
VSAKDANJA ZABAVA

Po podatkih je kino naša najbolj množična zabava. V lastnem letu so imeli kinematografi v Sloveniji 17,188.000 obiskovalcev. Porast števila obiskovalcev s prejšnjim letom pa je neznaten, ker smo imeli v letu 1959 natančno 17,182.000 obiskovalcev. V preteklem letu smo imeli 247 kinematografov s 75.852 sedeži.

Način na katerem se izvaja

partizanska življenja, ko smo bežali kot pre-

ganjane, živali prod od slehernega znaka civilizacije in ko je zdaj bila svoboda tako blizu, sva trepetala, da se ne bi še poslednji trenutek ujela v past.

Bila sva nepotrebitljiva drug z drugim. Potem, ko je zamrl in celo tedaj, ko smo legi k poti, sva le redko črnihla kako besedo. Obsedila nju je divja želja, da bi se beg posrečil. Spet sva

bila umazana in poraščena, z goščavo skušanljiv las na glavi, koža pa nama je od sonca postala umazano rjavkasta. V Donaldsonovih svetlostodridih očeh se je pohiškoval ponosen, prečez pogled. Išči pogled je moral biti tudi v mojih očeh. Zdaj naju ni moglo nič več zaustaviti. Postala sva sitna med seboj in z javanskim vodičem.

Morebiti je ta občutil najine misli, kajti tega dne se ni ustavil ob sončnem vzhodu, temveč smo nadaljevali pot, dokler nismo prišli do neke ribiške vasi. Ze to je bilo dovolj čudno, da so se njeni prebivalci kaj malo zmenili za nuju, ko sva z vodičem korakala skozi kampon. Noč sva prespala srednje naselje v koči, kamor je skozi razpadle lesene stene sili smrad po ribah. Naslednje jutro sva za zajtrk dobila seveda riba. Hotel sem zatvoril poglavljarem, toda bil je nedostopen. Vse, kar sem lahko izvlekel od njega, je bil kratek: »Odpeljali vas bodo od tu. Ni nama bilo treba čakati dolgo. Uro in pol pozneje je prišel poglavjar k nama in nama pokazal, kod naj mu slediva. Naglo nuju je odvedeli k obrežju, kjer sva zagledala ribski čoln, ki se je pozaboval na valovih. Osem Javancev, oblečenih v platenobleko, ga je držalo ob oba. Coln je bil okoli 25 čevljiv dolg, zgrajen podobno kot kitajska džunka, z enim jamborom. Z Donom sva bredila do čolna, vodič pa nama je sledil. Odrinili smo od obrežja in veter nas je urno gnat na odprt polet.

Naslednjega dne smo došli proti vzhodu, potem pa smo spet hodili do polnoči, ko smo zaspali za štiri ali pet ur.

Zaskrbljeni zaradi nevarnosti pred nami smo se splazili po trebuhu mimo taborišča, dokler nismo bili zadosti daleč, da smo se znowo lahko vrzavnali.

Hodili smo v hodil, levo od nas pa se še vedno raztezale gore. Hodili smo ves dan in še vso noč in se le za kratček čas ustavili, če smo prišli do kakega potoka. Naslednje jutro smo se utaborili in došli do opoldne, potem pa smo spet hodili do polnoči, ko smo zaspali za štiri ali pet ur.

Naslednjega dne smo došli proti vzhodu, potem pa smo spet hodili do polnoči, ko smo zaspali za štiri ali pet ur.

Zadostno je, da smo došli proti vzhodu, potem pa smo spet hodili do polnoči, ko smo zaspali za štiri ali pet ur.

Način na katerem se izvaja

partizanska življenja, ko smo bežali kot pre-

ganjane, živali prod od slehernega znaka civilizacije in ko je zdaj bila svoboda tako blizu, sva trepetala, da se ne bi še poslednji trenutek ujela v past.

Bila sva nepotrebitljiva drug z drugim. Potem, ko je zamrl in celo tedaj, ko smo legi k poti, sva le redko črnihla kako besedo. Obsedila nju je divja želja, da bi se beg posrečil. Spet sva

bila umazana in poraščena, z goščavo skušanljiv las na glavi, koža pa nama je od sonca postala umazano rjavkasta. V Donaldsonovih svetlostodridih očeh se je pohiškoval ponosen, prečez pogled. Išči pogled je moral biti tudi v mojih očeh. Zdaj naju ni moglo nič več zaustaviti. Postala sva sitna med seboj in z javanskim vodičem.

Morebiti je ta občutil najine misli, kajti tega dne se ni ustavil ob sončnem vzhodu, temveč smo nadaljevali pot, dokler nismo prišli do neke ribiške vasi. Ze to je bilo dovolj čudno, da so se njeni prebivalci kaj malo zmenili za nuju, ko sva z vodičem korakala skozi kampon. Noč sva prespala srednje naselje v koči, kamor je skozi razpadle lesene stene sili smrad po ribah. Hotel sem zatvoril poglavljarem, toda bil je nedostopen. Vse, kar sem lahko izvlekel od njega, je bil kratek: »Odpeljali vas bodo od tu. Ni nama bilo treba čakati dolgo. Uro in pol pozneje je prišel poglavjar k nama in nama pokazal, kod naj mu slediva. Naglo nuju je odvedeli k obrežju, kjer sva zagledala ribski čoln, ki se je pozaboval na valovih. Osem Javancev, oblečenih v platenobleko, ga je držalo ob oba. Coln je bil okoli 25 čevljiv dolg, zgrajen podobno kot kitajska džunka, z enim jamborom. Z Donom sva bredila do čolna, vodič pa nama je sledil. Odrinili smo od obrežja in veter nas je urno gnat na odprt polet.

Naslednjega dne smo došli proti vzhodu, potem pa smo spet hodili do polnoči, ko smo zaspali za štiri ali pet ur.

Zadostno je, da smo došli proti vzhodu, potem pa smo spet hodili do polnoči, ko smo zaspali za štiri ali pet ur.

Način na katerem se izvaja

partizanska življenja, ko smo bežali kot pre-

